

al & Co.

Adalstrætinn - fyrir
eir selja við lágum
máli fyrir peninga
nali og gjöra við

& Co.
- Winnipeg.

& Co.

an útbúnað til að
hinn fullkomnasta
r vorir eru atíð
já útbúnað vörn.

& Co.
McDermott St.

OWE
DIR.

sem optast vora
ni, og leyfum
eir fá eigi betna
Stofur vorar eru á
num. [2 nóv. '84]

Drs. Clark &
og eru nú að
minster" á horn-
Sts., norður af
hinni nýju Knox
hafa þeir við
[21. jan.

ALO
E.

rtulerepti
INN DOLLAR.

Harlerepti
INN DOLLAR.

ml.lerepti
INN DOLLAR.

yratuduk
INN DOLLAR.

vorur með þessu
þessa englýsinu
þeir koma ekki
bregða.

ARSON,
ORE,
age Avenue.

H. Jonsson.

EET WEST.

LEIFUR.

3. nr.

Winnipeg, Manitoba, 10. júlí 1885.

Nr. 8.

Winnipeg, Manitoba, 10. júlí 1885.
Winnipeg, Manitoba, 10. júlí 1885.
Winnipeg, Manitoba, 10. júlí 1885.

Hveitiuppskera og verð á Kómandi hausti.

Um þyrjun sálinga tímans í vor er leifi þá
vorn bændur í öllu Norðvesturlandinu minnir á
að ná verið takiferi til að vinna upp hina lágna
hveiti þris, sem áttu sjer stað hjer í landi í
haust og næstíðum vetur. Þeim var sagt, að
óvanalega lágt verð myndi gefið fyrir hveiti í
hausti, og þess vegna væri sjálfagt að sá hveiti í
hverja-ekru sem bóndinn gæti til þitt. Eftir
ástæðunum til þessara áskorana og spóðunum
hætt hveiti-verð í haust, þarf ekki djúpt að græta.
Ástæðurnar voru ekki aðrar en hið yfirvofandi
stríð milli Brets og Rússa; var það auðvitað gildi
ástæða. Því ef þeim hefði lepið saman, þá hefði
hveiti bush, selzt, ekki einungis í doll, heldur
má ske 2 eða meira. En nú eru öll þau hindar-
ský horfin út fyrir sjóndældahringinn, og hinn
pólitíski himinn Brets og Rússa hreinn í bráð.
Þess vegna þurfa bændur hjer vestra ekki fram-
ar í sumar að gjöra ráð fyrir að græða á náðu-
krit Norðurláfu stórveldanna, enda verður það
afkatasæla þegar á allt er litið, því þó ófríðum
fjærliggjandi land, kunníad græða á honum fyrsta
árið, þá hljóta þau eins og hin a taka þátt í
hardindunum og peningaleysinu, sem atíð eru
atleifingar af stórkostlegum styrkjöldum. Það er
því alveg óhætt fyrir bændur, að sleppa algjör-
lega huga sínum í þetta skipti af vonum sem
þeir gjörðu sjer um þann gróða, sem kæmi til af
ófríði milli Engla og Rússa, en þú sig heldur
undir að þygga lægra verð fyrir hveiti sitt í
hausti, heldur enn þeir, eins og aðrir, hafa má
ske gjört ráð fyrir í vor um sáðtímann.

Ætli að hveitið verði þá í eins lágna verði
á haust, eins og það var í fyrra? Þannig spyrja
eflaust margir, og er það eðlilegt, þar eð þeir
hafa má ske litið ámað en hveiti að reida sig á,
til að borga með skuldir sínar og til að lifa af
yfir veturina og fram til næstu uppskeru. Að
svara spurningunni blött áfram, er ekki mög-
legt. En það er mikil von til, að hveiti verði
í haust og vetur verði mun betra enn það var
í fyrra. Og sú von er ekki ástæðulaus.

Hveitiuppskera í Norðurláfu lítur mjög illa
út, og í hinum ýmsu hveitiuppskeru-ættunum
þíðan, sem getur vort út í júní. Þá á, er
gjört ráð fyrir henni mikil minni enn í fyrra.
Svo þegar það er lagt saman, þá verður upp-
skeran í Norðurláfu taluð 60 millíunum bush
minni enn í fyrra sumar. Hveiti er ekki heldur
hin ena korntegund, sem lítur þar illa út í sum-
ar. Rug-uppskera, sem heita ná að sje aðal-
atvinnuvegur bændu á málbiki alnumar, lotir
engu góðu. Á þjóðverjalski norðanverðu höfðu
komið meturost í vor óvanalega seint á tíma,
er gjörðu svo mikla skáða á rugokrum, að um
miðjan júní síðast, voru kornstangirnar hveitgu-
ar og visnar. Þannig bendir þá utlitid í Norð-
urláfu til betra verðs fyrir hveiti, heldur enn
í fyrra, því þarinn er aðalega jafn mikil, og þess
vegna hlýtur varan að hækka í verði þegar með
minni móti er til að koma.

Þá koma við til Bandaríkjunna, þess
brenns sem Norðurláfunum atíð ákæla um þegar
þeir þarfnast einhver, er þeir ekki hafa sjálf.
Hvernig er hveitiuppskeru-utlitid þar í heild
sínu? Því er auðsvarað. Það hefir ekki verið
eins dælt og nú síðan árið 1876. Til þessa
eru tvö komar orsakar. Fyrst er að í fyrra

haust mistu margir landur karkinn við hið
laga verð, er var á því tíma, og sem ekki var
að undra, þegar þá borgaði sig betur, sam-
staðar í austurlyknum einkalega. Að gefa
svinnun eða öðrum gripum það sem fódur, heldur
enn að flytja það til markaðar. Þess vegna var
ekratalid, sem sáð var í bæði í haust er leifi og
í vor, frá einum tuttugasta til einum þrjúga
míuna enn það var í fyrra. Önnur var sú, að
slæðilluta vetrarins er leifi, var veðuðitt hin
óvanastáða fyrir hausthveiti: þá það
hveiti sem sáð er á haustin. Þar af leiddi að
í vor þegar tatið var að sá vor hveitinu,
þá voru heilir akrar, sem hausthveiti hafði ver-
ið sáð í, algi riega og títt. Samstaðar sá bænd-
ur undirleis hvernig komið var, þá gætu því akr-
ana uppáptur og sá'u vor hveiti í þá, en áptur
var það á öðrum stöðum að þeir biðu of lengi
eptir því að hausthveitið kæmi til, og rétu því
ekki notað akrana undir vorhveiti, heldur urðu
amaðhvort að láta þá liggja aðlausa árið út
eða á í þá einhverjum þeim korntegundum, er
ekki þurfa eins langan tíma til að þroskast og
hveiti, og þá ekki heldur eins arðberandi. Af
þessu leiddi að í hveitiuppskeru ættuninni, sem
út var gefin í júní, þá á, er ekki gjört ráð
fyrir meiri uppskeru af hveiti í Bandaríkjunum
í haust enn 360 millíunum bush, eða um 150
millíunum bush, minna enn í fyrra haust. Efnu
uppskera verður ekki meiri enn þetta, og sem
naumast þarf að gjöra ráð fyrir, slzt svo nokkru
nemi, því aðlaunir eru jafnaðarlega fremur fyrir
ofan enn neðan markid, þá verður hin litið
meiri, en þjóðin sjálf þarf til heima brúks. Það
er talið svo til, að 6 bush af hveiti á hvert
mannsbarn í landinu sje engangveginn of mikil til
félis yfir árið, ef svo er, þá mun ekki þjerri sam-
að segja, að Bandaríkin sjálf þurfi 320 millíunir
bush, af hveiti um árið einungis til mannelis.
Verða þá eptir 10 millíunir bush, en sú upphæð
verður ekki öli til sals, því af henni þarf að
taka hveiti til útsæðis fyrir næsta ár, og þegar
það er frádrægið, þá verða það engin óskop af
þessa árs hveiti, sem Norðurláfunum geta fengið.
Auðvitað er að í kornid dæmum hjer í landi
liggja ein þá um 100 millíunir bush, af óseldu
hveiti frá því í fyrra, en mjög líklegt að þegni
þessa sumars hveiti verður komið til markað-
anna, þá verði ekki meira eptir en 50-60 mill-
ónir bush, af gamla hveitinu, og þó það yrið
meira, þá gjörir það ekki svo mikil til hvað
verð abretir, því sjálfst er að eiga atíð meiri
eða minni árgamlar voralygðir, til þess að
koma í veg fyrir skort, ef hallarísar kynnir að
koma fyrir, hvort heldur fyrir engisprettur eða
aðrar ófyrirsjáanlegar orsakar.

Um hveitiuppskeru á Íslandi í sumar, höf-
um vjer ekki neisur greinilegar fregnir, en þó
mun naumast þurfa að ógast að hveitinagn þar
verði svo mikil í sumar, að það hindri Ameríku
menn frá að fa samilegt verð fyrir hveiti sitt.
Fyrst og fremst er Ísland langt frá Norðurláfu
markaðnum, svo kostnaðurinn við að flytja hveit
þaðan, verður atíð talvert meiri, heldur enn
hjedan ur landi. Þar að auki er búið að syna
og sama að þeir geta ekki tilreitt sitt land svo,
að þeir fái meir ena svarar helmingis uppskeru
af ekrum móti hjerlendun bændum, og vegna
þess alveg ómögulegt að kepja við Ameríku-
menn til þröta hversu fæm sem hin austur-
landur vilja. Það fengu þeir að reyna í vetur
er leifi, því þó hjerlendur bændur fengu litið fyrir
hveiti sitt, þá stóðu þeir við að selja það, þó
gróðinn væri óeitanlega lítill, en það gjörðu lud
verjar ekki, því þegar hveiti þeirra var komið

á markaðina á Englandi, þá skóðust þeir
þrappað gá á að selja það fyrir sama verð og
hjerlendur menn selja sitt. Þess vegna þarf
naumast að óttast að Íslandis hveiti haldi hveiti
verðinu áftur í haust, svo nokkru nemi.

Það virðist því ekki ástæðulaust fyrir jafn-
yrkjumennu hjer vestra, að vonast eptir herra
verði fyrir hveiti sitt í haust og vetur, heldur
en fjekk-t fyrir það í fyrra. Að somu er ekk-
ert útítt enn fyrir að betur mundi gefið fyrir það.
Norðurláfunum eru enn þá hægir í því tilliti;
bryðir hvergi á umræðum um hveitiskort á
næsta vetri og vori. Þrátt fyrir það synist óhugs-
andi að verðið verði eins lágt framvegis eins og
það hefir verið. Það verður, ef til vill, ekki
bóðið meira fyrir það fyrst í haust heldur enn í
fyrra, en þegar fram á veturinn kemur og þarf-
inter vaxandi, þá hlýtur það að hækka nokkuð
í verði. Það synist að minnsta kosti, ekki órað-
legt fyrir bændur að vera ekki of bráðir á að
sela eða lófa hveiti sínu fyrirfram, ef þeir eru
ekki bódni samilegrir kostir.

(Advent.)

Sá er annur sem engu ann, sá sem ekki
elskar attjörðu sína ann ei ninnu. Áttjörðarást-
in er sá hlátast, áhrifamesti og öflugasti egin-
leiki hvers manns; hún er eldraunir alla prófar
eptir þeim eiginleika fara kostir og lestir manna.
Fósturjardar vinir leitast við með öllu móti að
verða attjörðu sinni að sem mestu og beztu
gagni í tilliti til alþjóðar og einstaklings. En
ápturhaldsmenn eða óvinir lands og lýðs vína
ofugt við hina, þeir sundurdreila því er hinir
samansafna, þeir eru nöðru er eitri spúa.

Í 1. nr. Leifs þ. á. er grein með fyrirsögn
„Undravert hvað mann eru ólíkir.“ Greinin er
augljós vottur þess, að höfundurinn sje af áptur-
haldsmanna-flokki. Fyrst beinist hann að
einstakling, þar næst að landi og þjóð (full-
stört fangtak!) G. G., er greinarhof, talar um
að hafi farið heim til Íslands, og hann sje einn
af þeim monnum er naúdsyn væri að troða stein
um í vasa sína til að gjúka ekki fyrir óvæntum
hvirfubílum.“ G. G. er að betri maður, er
hann synir það í verki að hann nnnir landi og
þjóð, og með þeim ásetningi að verða þjóð sinni
til nota, fór hann hjedan. Meðan hann dvaldi
hjer kom hann atíð fram sem fjelag-lyudur,
þjóðhollur og þarfar maður, og mætti margt
með nokum til þess fara, ef þórf væri, en þar
eð greinarhof, hefir sett þann bla á grein sína,
að hin mótnatir sjálfri sjer frá fyrsta til síðasta,
þá nenni jeg ekki að fara fleiri roksemdir í
þessa att, að ógildi greinarinnar. Í eða grein-
arinnar leitast höfundurinn við með veikum mætti
en góðum vilja, að mda land vort og þjóð, og
speglast andi hans þar aðaalega í skuggsjá Ís-
lands óvina. Isl.

FRJETTIR ÚTELNDAR.

REKJAVÍK, 10. júlí 1885.

Tíðarfar m. m. Vorkulda tals-verða er
að fígetta úr öllum áttum, sjálfagt meðfram af
hóttunum einkum vestanlands, þótt nu sje hann
hottinn þaðan á leið austur með landi. Á Aust-
landi hefir kútrost og fannkornur fram í miðjan
þennan mánuð. Ísafold skrifad af E-kúlrði 13.
þ. m.: Sigþýngslin hjer hafa tekið út yfir.
Samstaðar, t. a. m. í innsvett Norðfjardar, er
að eins farið að bóla á melbörðum og þaðan
upp úr sjónnum; eins má heita í innsvett Reyðar-